Aº. 1843. Nº. 211.

ARNHEMSCHE COURANT.

(De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 in de drie maanden.)

WOENSDAG 25 OCTOBER.

(De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.)

Buitenlandsche berigten.

ITALIE.

Van de Italiaansche grenzen, 12 oct. De bekende gewelddadige omwenteling in Griekenland heeft koning Otto genoopt de Oostenrijksche regering te verzoeken in den Pyreus eene oorlogs-stoomboot te stationeren, welke dan ook reeds uit Triëst naar deze bestemming vertrokken is. Men vermoedt, dat koning *Otto* dezelve verlangd heeft, ten einde aan boord derzelve Griekenland te kunnen verlaten. (*Köln. Zeit.*)

DUITSCHLAND.

Van de Isar, 16 oct. Naar men zegt heeft ons hof, terstond na de ontvangst der berigten omtrent de gebeurtenissen van 15 september, zich naar Weenen gewend, en de bijzondere bescherming van het Oostenrijksche hof voor koning *Otto* verzocht. Het antwoord moet zeer vriendschappelijk zijn, maar de opmerking bevatten, dat eene regtstreeksche tusschenkomst in de Grieksche aangelegenheid, volgens de beginselen welke men ten dien opzigte altijd gevolgd heeft, geen plaats kan vinden. Daarentegen zou men bij de bevriende mogendheden pogingen aanwenden, dat niet alleen de persoonlijke veiligheid des konings geen gevaar zou loopen, maar ook de koninklijke waardigheid werd gehandhaafd. — Naar men zegt, zou Oostenrijk nog bovendien een of meer oorlogschepen naar den Pyreus zenden. (*Zie het berigt van de Italiaansche grenzen hierboven.*)

Detmold, 17 oct. Zoo even ontvangen wij de aangename mededeeling, dat ook Z. M. de koning der Nederlanden, in deszelfs hoedanigheid van groothertog van Luxemburg, 200 rthlr. voor de voltooijing van het *Hermanns*-gedenkteeken heeft aangewezen.

Leipzig, 19 oct. De groote belangstelling, welke de bewoners van Saksen gedurende den laatsen landdag in het vraagstuk der openbare en mondelinge regtspleging bewezen hebben, laat geen twijfel, of dit zelfde vraagstuk zal bij den volgenden landdag weder worden opgenomen. Ook het ministerie schijnt de zaak zoodanig te beschouwen, en de akten geenzins als gesloten aan te merken. Het heeft, namelijk, besloten, door een hoog regterlijk ambtenaar in die landen, waar zoodanige regtspleging bestaat, waarnemingen omtrent de openbare en mondelinge regtspleging te laten doen, en algemeen wordt *Dr. Krug*, raad van het hof van appel, als de daartoe uitverkorene aangewezen. Daar uit zijne schriften bekend is, dat hij voor de openbare regtspleging zeer ongunstig gestemd is, werd terstond bij het gerucht zijner eventuële benoeming de wensch geuit, evenens een onafhankelijk en kundig lid der Tweede Kamer tot het verzamelen van inlichtingen en opmerkingen naar buitenslands te zenden. Daar men echter meende, dat de daarmede verbondene opoffering van tijd en geld moeijelijk van iemand gevorderd konden worden, is het denkbeeld bij velen opgekomen, daartoe eene inschrijving te openen. Het Adorfer weekblad, geredigeerd door burgemeester *Todt*, heeft zich dien ten gevolge aangeboden om bijdragen tot dit doel in ontvangst te nemen. De man is ook reeds gevonden, op wiens bereidwilligheid men hoopt; en daar zich in dit opzigt de blikken tamelijk eenparig op een medelid van de commissie rigten, welke het verworpen ontwerp der criminele regtspleging ondersteunde, zoo is zulks voor de vrienden der zaak eene welkome aanduiding. Een gunstig teeken voor de verlevendiging van den openbaren geest in Saksen is het ongetwijfeld, wanneer men uit den boezem des volks zelven moeite en kosten aanwendt, om zich de middelen te verschaffen, ten einde een beginsel, strijdig met de gevoelens der regering, door goede gronden te ondersteunen.

ENGELAND.

Londen, 21 oct. Te Cambridge worden groote toebereidselen tot ontvangst van H. M. en prins *Albert* gemaakt, welke voornemens zijn, den 25sten dezer, of mogelijk eenige dagen later, de universiteit aldaar met een bezoek te vereeren.

De grootvorst *Michael* zet zijne bezoeken aan de voornaamste Schotsche edellieden nog altijd voort, en de juiste dag zijner terugkomst in deze hoofdstad is nog onzeker.

Men wil dat de hertog *van Bordeaux* zich langer dan eerst gedacht was hier te lande zal ophouden, en dat te Edinburg een aanzienlijk woonhuis voor hem en zijn gevolg zal worden in gereedheid gebragt.

— Weinig nader belangrijk nieuws is uit Ierland ontvangen. Men verwachtte, dat de zitting van den gemeenteraad van Dublin, die gisteren moest gehouden worden, belangrijk wezen zou, dewijl *O'Connell* voornemens was aldaar te betoogen, dat de lord-maire en aldermen alleen tot handhaving der rust in die hoofdstad geregtigd zijn.

Om de inwoners van Ierland nog meer tegen de regering in het harnas te jagen, hebben sommige dagbladen aldaar verspreid dat deze Hannoversche troepen in soldij genomen heeft, om de orde in dat land te helpen handhaven; maar zulks wordt van goederhand tegengesproken. Des te zekerder is het, dat het getal der nationale troepen aldaar nog beduidend zal worden vermeerderd, vooral zoodra te Dublin, Limerick en elders de noodige barakken, tot hunne berging, voltooid zullen wezen. Alsdan zal zich, onder anderen, eene divisie van het 15de regiment van linie, onder de bevelen van lord *C. Wellesley*, zoon van den hertog *van Wellington*, naar Limerick begeven, alwaar ook het hoofdkwartier der scheepsmagt in de Shannon, onder de bevelen van kapitein *Austin*, gevestigd wezen zal.

Op het voorbeeld van den heer *A. O'Connell*, pastoor der parochie van St. Michiel te Dublin, vermanen de roomsch-katholijke geestelijken in de verschillende Iersche parochiën het volk tot rust en onderwerping aan de wetten.

Het gouvernement wordt inmiddels door de dagbladen der behoudende partij voortdurend aangespoord, zich door de rust in Ierland, den zachteren toon dien *O'Connell* heeft aangenomen, en de oneensgezindheid, welke onder de repealers merkbaar begint te worden, niet tot verslapping in het nemen van maatregelen te laten verleiden, naardien het te duchten staat, dat het misnoegen heviger dan ooit zou uitbreken, wanneer de ontevredenen in den waan geraakten, dat de regering ter halverwege staan bleef.

— Ook hier te lande kondigt de winter zich vroegtijdig aan. Tusschen 14 en 16 dezer heeft, op onderscheiden plaatsen, de thermometer des morgens reeds vier graden onder het vriespunt geteekend, en te Doncaster is den 17den zeer veel sneeuw gevallen, hetwelk, wanneer het zoo vroeg plaats heeft, door velen als voorteeken van eenen strengen winter wordt beschouwd, hoewel anderen daarentegen meenen opgemerkt te hebben, dat de winters doorgaans niet zeer streng zijn wanneer de koude zich zoo vroeg doet gevoelen.

FRANKRIJK.

Parijs, 21 oct. Reeds worden meer dan 10,000 handteekeningen geteld op eene petitie uit twee der voorsteden aan de wetgevende Kamers, die ten doel heeft te vragen, dat de opgerigte forten rondom Parijs wel behouden blijven, maar dat de naar die hoofdstad gekeerde fronten ontmanteld mogen worden.

— Eenige leden der oppositie hebben te Madrid over de kwestie der meerderjarigverklaring van de koningin beraadslaagd, en besloten zich daartegen niet te verzetten, maar wel zich aan het hoofd van het pronunciamento der centralisten te plaatsen, zoodra het ministerie ook slechts de minste terugwerkende strekking aan den dag mogt leggen.

— De bijzondere brieven uit Perpignan gaan slechts tot den 17den, maar geven omtrent Barcelona bijzonderheden, waaruit blijkt, tot welk eene hevigheid van aanval en van verdediging men zich er voorbereidt. Van den eenen kant had eene stoomboot weder 800 man infanterie en 12 stukken geschut te Barcelonette aangebragt; van den anderen hadden de opstandelingen de straten zelfs met gemetselde wallen verschanst en de hoofdkerk tot eene soort van vesting gemaakt. Men had zich van de steenen van het voorportaal bediend, om rondom de kerk een' met schietgaten voorzienen muur op te rigten, en had rondom dien ringwal eene breede gracht gegraven.

— Men wil weten, dat Saragossa, vernemende, dat er grof geschut van Lerida aangevoerd werd, gevraagd heeft om te kapituleren.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 22 oct. Ter bevordering van eene behoorlijke toepassing van het tarief van regten op den in-, uit- en doorvoer, zijn aan Z. Exc. den minister van financiën de navolgende inlichtingen gevraagd geworden: 1º. Hoedanig manufacturen van katoen en wol, eene gelijke hoeveelheid van beide grondstoffen bevattende, en mitsdien zonder hoofdbestanddeel, bij invoering moeten aangegeven worden; en 2º. hoedanig de aangifte moet plaats hebben van de buiten-kasten van forte-piano's, waarin, alhoewel zijnde voorzien van eenig binnenwerk, echter de zangbodems, snaren enz. ontbreken, als zijnde bij eenige beambten bedenkingen ontstaan tegen de toelating van dusdanige voorwerpen onder de benaming van *forte-piano's*. De minister, hierop beschikt hebbende, heeft bij resolutie te kennen gegeven, dat manufacturen van katoen en wol, in gelijke hoeveelheden en dus zonder hoofdbestanddeel, moeten beschouwd worden, voor zoo veel de heffing van regten betreft, als manufacturen, niet speciaal genoemd, bij invoer onderworpen aan het regt van zes percent, bij uitvoer van een half percent, en bij doorvoer van één percent der waarde; terwijl voorts is bepaald, dat de hiervoren bedoelde buiten-kasten van forte-piano's, voorzien van eenig binnenwerk, doch waaraan niet te min de zangbodems, snaren, enz. ontbreken, voor zoo veel de betaling van regten betreft, moeten worden gerangschikt onder het houtwerk.

Z. Exc. de minister van financiën heeft, bij resolutie, in aanmerking genomen, dat het in 's rijks belang onmisbaar is, het beginsel te handhaven, dat alle lossing van steenkolen, bij invoer van de landzijde, werkelijk geschiede op de plaatsen van lossing, die daarvoor in de documenten zijn aangewezen, welke lossing, hetzij die in ligters of op den wal geschiede, onder behoorlijk toezigt der ambtenaren moet plaats hebben, ook om zich te verzekeren, dat niet andere goederen onder de steenkolen verborgen en alzoo op eene clandestine wijze ingevoerd kunnen worden; alsmede dat dit, in verband met het bepaalde bij

resolutie van 28 september 1840, evenzeer ten opzigte van de naar den Rijn-rijk gedeclareerde ladingen, als ten opzigte van de op de eigene aangifte aangevoerde ladingen vereischt wordt; terwijl bovendien ten opzigte van de laatstgenoemden, daarmede eene behoorlijke verificatie moet gepaard gaan; zijnde de betrokkene ambtenaren, voor zoo veel noodig, op hunne ter dier zake bestaande en reeds vroeger medegedeelde verpligtingen opmerkzaam gemaakt en hun de behoorlijke naleving daarvan aanbevolen.

— De gezamelijke heeren *chargés d'affaires* en secretarissen van legatie, in deze residentie aanwezig, hebben verleden dingsdag, ter eere van den graaf *d'Oriolla*, pruissischen gezantschaps-secretaris, een prachtig souper gegeven in het *Hôtel de l'Europe*, en bij die gelegenheid Z. Hoogedel Gestr., die, gelijk men weet, bij het stranden van het Noorweegsche galjasschip te Ter Heijde zich zoo menschlievend en moedig gedragen heeft, eene schilderij, het ongeluk voorstellende, ten geschenke aangeboden, waarvan de vervaardiging aan onze stadgenooten, de kunstschilders *Verveer en Hoppenbrouwers*, opgedragen is, die daarvan bereids eene schets hadden gemaakt.

— Laatstleden woensdag heeft te Scheveningen weder een droevig ongeluk plaats gehad. Een der visschersbootjes, gevoerd door den stuurman *Jan Tot*, was in den morgen van dien dag ter garnalenvangst afgevaren. Tegen den middag begon de wind uit het noord-noord-westen al heviger en heviger te waaijen. Met gevaar bereikte de equipaadje, bestaande uit zes koppen, het dorp Scheveningen. Zij was op het punt van aan te zetten, toen de boot eensklaps omsloeg, waardoor twee menschen het leven verloren en de overigen met veel moeite door eenige visschers, die aan den wal van het ongeluk getuigen waren, nog gelukkig zijn gered. De stuurman had zich aan de boot, die het onderst boven lag, vastgeklemd, en is, benevens de matrozen *de Zwart* en *de Lange*, in gevaarvollen toestand bij den kastelein *Logher* ingebragt. De visschers zijn door den med. docter *van Renesse*, met behulp van den jongen heer *Bausch*, onmiddellijk geneeskundig behandeld, met dat gelukkig gevolg, dat zij weder bijna geheel hersteld zijn. Bij deze gelegenheid hebben de veldwachters *Raats* en *Roos* zich door hunne hulpvaardigheid bijzonder onderscheiden. De verongelukten zijn *A. Bruin* en *A. Ros*; zij laten ieder eene vrouw en een kind na, terwijl de weduwe van laatstgemelden in hoogst zwangeren staat verkeert. Het lijk van *Ros* is reeds gevonden.

's Gravenhage, *23 oct.* In de zitting van de Tweede Kamer van heden, heeft de voorzitter kennis gegeven, dat de heer *Tromp*, de gevorderde stukken, om te worden toegelaten, had ingezonden. Die stukken worden door de daartoe bestemde commissie onderzocht. Dezelve doet, bij monde van den heer *van Rappard*, verslag, hetwelk daartoe strekt, dat de heer *Tromp*, wiens geloofsbrieven in behoorlijke orde bevonden zijn, als lid der Kamer worde toegelaten. Dienvolgens wordt de heer *Tromp* toegelaten en neemt dezelve zitting.

De voorzitter stelt voor over te gaan tot het benoemen van de twee leden, die, ingevolge artikel 14 van het reglement van orde der Kamer, met den voorzitter, gedurende de tegenwoordige zitting, de huishoudelijke commissie der vergadering zullen uitmaken.

De heer *van Dam van Isselt* meent, dat het overbodig geacht kan worden, daartoe eene verkiezing te doen plaats hebben, daar de heeren *Luzac* en *Verwey-Mejan*, die ten vorigen jare leden dezer commissie geweest zijn, zich zóó goed van de hun opgelegde taak hebben gekweten, dat men die betrekking niet beter dan aan dezelfde leden kan opdragen.

De voorzitter en sommige leden zien hierin eenig bezwaar, omdat de beide leden dit jaar uitgevallen zijn, en zij geacht moeten worden, die betrekking te hebben verloren. De heer *van Dam van Isselt* zegt, gedacht te hebben, dat zijn voorstel bij acclamatie zou zijn aangenomen. Daar dit het geval niet schijnt te zijn, zoo oordeelt hij het beste, zonder verdere discussie tot de keuze over te gaan.

Dit geschiedt ook werkelijk.

Tot stemopnemers worden verkozen, de heeren: *Repelaer*, *Scheers van Harencarspel*, *van Bleijswijk* en *Telting*.

Bij de eerste stemming wordt de heer *Verweij-Mejan* tot eerste lid benoemd met 22 van de 40 stemmen. De overige stemmen zijn verdeeld als volgt: *Gevers* 15, *Luzac* 2 en *Repelaer* 1.

Bij de tweede stemming wordt de heer *Luzac* tot tweede lid benoemd met 28 van de 40 stemmen. De overige stemmen zijn verdeeld als volgt: *Gevers* 6, *Repelaer* 5, de geachte redenaar uit Leiden 1.

De voorzitter geeft te kennen, dat er thans geraadpleegd zal worden over het ontwerp van adres, in antwoord op de troonrede, maar, dat de heer *van Rappard* het woord gevraagd heeft.

De heer *van Rappard* verzoekt, op grond van art. 109 der grondwet, dat de openbare vergadering in eene zitting met gesloten deuren worde veranderd; welk voorstel zoo door de heeren *van Akerlaken*, *Uijtwerf Sterling*, *de Jong* en *de Bakker*, als door hem, en alzoo door meer dan een tiende der aanwezige leden, verlangd wordt.

Dienvolgens wordt de openbare zitting opgeheven, en veranderd in comité-generaal.

Gorinchem, *20 oct.* In den nacht van den 11den op den 12den dezer zijn onder IJzendoorn, arrondissement Tiel, arglistig weggevoerd en gestolen twee in eenen uiterwaard aldaar loopende paarden. Een onbekende, volgens ingekomen berigten, oud naar gissing 40 jaren, pokdalig en van eene middelmatige lengte, gekleed met eenen langen broek, blaauwen jas en ronden hoed, zou zich aan dezen diefstal hebben schuldig gemaakt. Ongeacht de door de justitie in het werk gestelde nasporingen is het aan dezelve, voor zoo verre ons bekend is, nog niet mogen gelukken den vermoedelijken dader met zijn corpus delicti te achterhalen en aan te houden.

's Hertogenbosch, *22 oct.* Met groot genoegen wordt ons van goederhand medegedeeld, dat eindelijk, na een tijdverloop van veertig jaren, toen reeds een oorspronkelijk plan beraamd was, om eenen weg van hier naar Zalt-Bommel (Gelderland) aan te leggen, van regeringswege beslist moet zijn, dien lang verlangden weg aan te leggen. Sedert eenige weken is men aanhoudend bezig geweest met de bakens van af deze stad langs het fort Crevecoeur, over de Maas naar Hedel en de zoogenaamde Logt naar Bommel te plaatsen. Van het aanleggen van dezen klinkerweg, die voor beide steden groote voordeelen en gemak voor reizigers kan opleveren, heeft men de beste verwachting, terwijl men daarentegen groote nadeelen, vooral voor den handel dezer stad, voorspelt door het aanleggen van geprojecteerde kanalen, die welligt de magazijnen en beurzen van partikulieren zullen vullen, en den ondergang van vele kooplieden en fabrijkanten berokkenen. Men zegt, dat het departement van oorlog nog in den loop van dit jaar den afgebakenden weg van hier naar Zalt-Bommel zal aanbesteden, om tegen het voorjaar eenen aanvang met de werkzaamheden te kunnen maken. De provincie Noord-Braband zou voor een gedeelte in de kosten dezer belangrijke onderneming voorzien.

ARNHEM, 24 October.

Op eene officieuse wijze vernemen wij, dat in de buitengewone vergadering der provinciale staten van Gelderland, van heden, het volgende voorstel is gedaan. In onze volgende hopen wij een nader verslag dezer zitting mede te deelen.

»EDEL GROOT ACHTBARE HEEREN!

»De ondergeteekenden, leden der commissie, benoemd ingevolge besluit van U. E. G. A., van 7 juli 1842, nº. 4, tot herziening van het reglement op het beheer der rivier-polders in Gelderland, hebben met belangstelling kennis genomen van de aanmerkingen en bedenkingen, zoo wel in druk, in schrift als mondeling, door onderscheidene staatsleden op hun werk gemaakt.

»Had de tijd het toegelaten, dan zou het hun eene aangename taak zijn geweest, dezelve rijpelijk te overwegen, en zouden zij getracht hebben, door het terug komen op hunnen arbeid, zoo veel doenlijk de geopperde bezwaren op te heffen, of wel bij een nader rapport de redenen te ontwikkelen, die hen daarvan terughielden.

»Overtuigd, dat eene zaak van dat gewigt als de onderwerpelijke niet dan met bedaard overleg kan en mag worden afgedaan, gelijk mede dat hun werk, met hoeveel naauwgezetheid dan ook bearbeid, een menschelijk werk is, en daardoor vatbaar voor leemten en gebreken, achten zij zich geroepen en verpligt, van hunne zijde alles aan te wenden, om dit werk tot de meest gewenschte volkomenheid te brengen, en tevens alle leden der vergadering in de ruimste gelegenheid te stellen, daartoe het hunne bij te dragen.

»Op deze gronden hebben zij de eer voor te stellen:

»1º. Om de beraadslagingen, waartoe deze vergadering buitengewoon bijeen geroepen is, te verdagen tot de gewone zitting van het jaar 1844, met verzoek aan den heer gouverneur, om, zoo U. E. G. A. zich met dit voorstel mogten vereenigen, aan Z. M. den koning de redenen bloot te leggen, welke er toe ge[...] hebben, dat deze vergadering geen gebruik van [...] haar verleende toestemming heeft gemaakt.

»En 2º. Om de staatsleden te verzoeken, hunne aanmerkingen en bedenkingen, door tusschenkomst van den heer gouverneur, schriftelijk, vóór den 1sten februarij 1844, kenbaar te maken aan eene daartoe te benoemen commissie, welke met inachtneming van het boven aangehaalde besluit, dezelve ter toetse zal brengen aan het werk der ondergeteekenden, en welke commissie de uitkomsten daarvan vóór den 1 mei daaraanvolgende aan de staatsleden gedrukt zal doen toekomen.

Arnhem, den 23 october 1843

L. C. J. van Nispen,
W. van Lijnden,
Van Aylva van Pallandt,
W. Engelen van Pijlsweert,
A. van Barneveld,
J. Thooft,
C. C. van Lidth de Jeude,
L. A. J. W. Sloet,
J. Meijer,
S. Rees,
C. R. Dutrij van Haaften.

Arnhem, *24 oct.* Het *Journal du Limbourg* ge[...] in zijn nommer van eergisteren het volgende te lezen:

»Bij alles wat er in ons land geschiedt, schijnt het onherroepelijk besloten, dat men altijd den buiten[...] gewoonsten weg zal volgen, dat men nooit zal afwij[...]ken van eene handelwijze, die alles overschrijdt, wat men voor zonderlingst en ongehoordst kan uitdenken.

»In alle staten maakt men wetten, ten einde zich in het vervolg naar die wetten te regelen; in constitutionele rijken heeft men eene staatsregeling ingesteld, eene grondwet, met het vaste voornemen, om zich aan de bepalingen dier staatsregeling, aan die grondwet te houden.

»In Nederland is het geheel anders. Wanneer wij wetten maken, dan is het om er ons niet naar te regelen; wanneer wij eene grondwet hebben opgesteld, dan is het om het vermaak te genieten dezelve naar goedvinden te schenden.

»Dit laatste is zóó bekend bij iederen burger van onzen staat, dat het overbodig zou zijn dit thans te willen bewijzen. Wij zullen ons vergenoegen met in het voorbijgaan te herinneren aan de schennis van artikel 4 der grondwet, door de uitzetting van een bewoner des rijks, en van artikel 196, door de we[...] op het zegel.

»Maar daarbij bepaalt zich de excentriciteit niet, welke bij alles wordt opgemerkt, wat hier geschiedt.

»Bij naburige volken ziet men de vertegenwoordigers der natie zich somwijlen met kracht tegen dezen of genen maatregel der regering verklaren; en dan — om nadruk aan hunne verklaringen te geven — stemmen in den geest van hetgeen zij hebben gezegd.

»Deze wijze van handelen is veel te natuurlijk, veel te logisch, om bij ons te worden gevolgd. Hier ziet men volksvertegenwoordigers zich alle moeite ter wereld geven, om aan te toonen, dat eenig voorstel der regering slecht is, nadeelig, gevaarlijk en onbillijk; en wanneer zij wel geslaagd zijn, om dit alles te betoogen, en het schijnt dat er niets meer tegen hunne gronden is in te brengen, dat de geheele Kamer overreed schijnt te zijn, doordrongen van diezelfde overtuiging, — dan ziet men diezelfde vertegenwoordigers, die water en bloed hebben gezweet om te bewijzen dat het voorstel der regering onaannemelijk is, — dan ziet men hen ten gunste van datzelfde voorstel stemmen, tegen hetwelk zij zich met zoo veel kracht hadden verzet. Zoo groot is in ons land de liefde voor het buitengewone en zonderlinge.

»Bij vreemde natiën is het de gewoonte, dat de volksvertegenwoordigers geene gelegenheid laten voorbijgaan, om aan dengene hunner medeleden, die zich in eenige zaak edel en moedig gedragen heeft, openlijk en klaarblijkelijk al hunne goedkeuring van zijn gedrag te doen blijken.

»Bij ons is het juist omgekeerd. Zoo, bij voorbeeld, een lid der Tweede Kamer, zich met kracht verheven heeft tegen een voorstel, dat hij verderfelijk voor de natie achtte, zullen zijne medeleden de eerste gelegenheid te baat nemen, om hem hun misnoegen te betoonen, dat hij het gewaagd heeft zich te gedragen zoo als zijn pligt hem voorschreef. Zoo heeft de Kamer, — toen haar ex-president, de heer *Gevers van Endegeest*, zich met kracht tegen een wets-ontwerp verklaarde, hetwelk de natie in nog dieper

zou storten, dan waarin zij reeds verkeert — voor het oogenblik, naar het schijnt, zijne woorden goedgekeurd; maar later heeft zij hem gestraft voor de kracht zijner woorden, door hem niet als eersten kandidaat voor het voorzitterschap te benoemen.

»In andere landen zou men, in de plaats van eenen president, die niet herkozen wordt, iemand hebben voorgesteld, die door zijn gedrag van den laatsten tijd een blijk van onderscheiding en vertrouwen verdiende.

»Maar dit was te billijk voor Nederland. Men heeft tot eersten kandidaat een lid gekozen, hetwelk zoo even een voorbeeld van volslagen inconsequentie gegeven had. Men heeft den heer *Luyben* gekozen, die bij de opening der beraadslagingen over de begrooting zich sterk *tegen* de hooge lasten, welke hij te zwaar voor de natie rekende, uitliet — en die eindigde met *voor* die lasten te stemmen.

»Sedert lang was men overtuigd, dat ons leger te kostbaar was, en onze marine daarentegen verbetering behoefde. Het was dus natuurlijk, dat onze wetgevende Kamers de begrooting des marine aannamen, welke naar aller oordeel niet te hoog was, en die van oorlog verwierpen, welke algemeen als te hoog werd beschouwd. — Het is juist daarom, dat de Kamer de begrooting van oorlog aangenomen, en die van marine verworpen heeft. Het zou te logisch zijn geweest om anders te handelen.

»In eene onzer provinciën had men te beslissen tusschen twee kandidaten, welke een gelijk aantal stemmen hadden verkregen. Een dier kandidaten was beroemd wegens zijne geleerdheid, zijne uitgebreide kennis, zijne vrijzinnige gevoelens en zijne onovertreffelijke werken. De ander had op hem het voordeel van ouder te zijn.

»In dit geval ware het natuurlijk dengene te kiezen, die het meeste schittert door zijne kundigheden en juiste staatkundige begrippen. Maar juist daarom heeft men den andere gekozen. En bij die keuze heeft men zelfs nog zorg gedragen, lijnregt in strijd met de grondwet, te handelen; zoodanig is dat ingeworteld in de gebruiken en gewoonten van ons land.

»In één woord, die wijze van eeuwig in strijd te handelen met het gezond verstand en de bestaande wetten is zoodanig ingeworteld bij onze regenten en bij de vertegenwoordigers des volks, dat men weldra op de onfeilbaarste wijze den gang onzer staatszaken zal kunnen voorspellen, door, namelijk, het tegendeel te nemen van hetgeen wettig, billijk, logisch en verstandig is."

Ingezonden stukken.

Aftreding der burgemeesters ten platten lande.

Naar aanleiding van het stuk, deswege voorkomende in dit blad van den 14den dezer, en van de aanmerkingen der redactie daarop, neem ik de vrijheid de redactie der *Arnhemsche Courant* te verzoeken, ook deze regelen te plaatsen.

Ook ik kan mij niet vereenigen met de vooronderstelling, dat burgemeesters, voor juli 1825 als zoodanig, of als schouten, in functie, eenig meerder regt op continuatie of dispensatie zouden hebben, dan zij, welke later zijn aangesteld. Ik heb mij althans nimmer kunnen verbeelden, dat eene benoeming onder het reglement van 1817 *ad vitam* was, zoodanig, dat, om den persoon geene reglementen zouden kunnen veranderd, herzien, of gewijzigd worden; en ik geloof niet, dat een der schouten van 1817, die in 1825 niet als burgemeester werd benoemd, immer gedacht heeft, dat hij zoodanig regt had.

Ik houde het, integendeel, daarvoor, dat ik, en alle mijne ambtgenooten, in en na 1817 tot schouten benoemd, eene aanstelling hadden tot kennelijk wederzeggen, en althans niet langer dan tot, door het vervallen van het reglement, waarop wij bestonden, onze functie van regtswege ophield. In en na 1825 zijn burgemeesteren, telkens voor een bepaalden tijd, benoemd, en echter niet allen hebben hun tijdperk vervuld; onderscheidene combinatiën van gemeenten hebben in de afgeloopen jaren plaats gehad, en daardoor zijn onderscheidene burgemeesters, die eerst met 1838 of 1844 moesten aftreden, eerder ontslagen. Wij allen zijn als burgemeesters gehouden en onderworpen aan het reglement en aan de wijzigingen, daarin gebragt, gedurende het tijdperk onzer bediening; en met 2 januari 1844 houden alle onze regten op. Verkiest Z. M. ons op nieuw te benoemen, — het zal eene nieuwe benoeming en geene continuatie zijn.

Uit dien hoofde kan ik mij ook niet vereenigen met de stelling, dat burgemeesters, die tevens notarissen zijn, bij eene weder-benoeming tot de eerste, de beide betrekkingen zouden kunnen blijven bekleeden, zich voor de laatstgenoemde grondende op § 2 van artikel 75 der notariële wet. Indien mijne vorenstaande opvatting juist is, dan kon die bepaling ook niet verder gaan, dan kon dezelve niet krachteloos maken de bepaling van artikel 8 der notariële wet, en een privilegie invoeren voor die personen, die, bij de invoering derzelve, verbodene betrekkingen bekleedden.

Ik vermeen alzoo, dat de burgemeesters, welke met januari aanstaande zullen worden aangesteld, hetzij voor het eerst, hetzij bij vernieuwing, indien zij notarissen zijn, wel degelijk zullen moeten kiezen tusschen die twee betrekkingen, of, dezelve beide verlangende te bekleeden, dispensatie van de bepalingen van artikel 8 der notariële wet zullen noodig hebben.

Tijdens die wet in discussie was, en ik als notaris met zoo veel anderen tegen de eerste voordragt zoude reclameren, is mijne opinie geweest, om, of het verbod, ten aanzien der notarissen in artikel 8, § 2, of de magt van dispensatie bij § 3 Z. M. toegekend, te doen wegvallen, omdat, de regel onverhoopt blijvende, niemand eenige gunst zoude hebben.

Deze mijne meening werd weinig gedeeld, maar tegen den regel zelven waren er velen, en vooral de belanghebbenden; dan het mogt niet baten, de wet werd met artikel 8 èn met regel èn met de vrijlating aangenomen. De heeren HOMME en ANEMAET, beide notarissen, keurden dezelve af, zoo als laatstgenoemde dan ook behoorde onder de teekenaars van het adres, bij VAN DEN HONERT, 2de deel, pag. 232, te vinden, in hetwelk de gronden tegen artikel 8, § 2, uitmuntend zijn uiteengezet. De steller van het stuk, bij den aanhef dezes genoemd, vergist zich dus, wanneer hij den heer ANEMAET onder de goedkeurenden rekent.

Of nu de dispensatie aan de burgemeesters-notarissen zal worden verleend, is eene andere vraag! Z. Exc. de minister van justitie heeft bij de discussie in het algemeen er zich tegen verklaard; de redactie van uw blad is mede tegen de dispensatiën, wanneer dezelve in het bijzonder belang van den notaris, niet wanneer dezelve in het algemeen belang der gemeente gegeven worden: en hierin ben ik het volmaakt eens met dezelve.

Verre dan van mij en mijne ambtgenooten ons bijzonder belang, om, notaris zijnde, bij continuatie als burgemeester te worden benoemd; neen, het algemeen belang der gemeente, het algemeen belang van het rijk beveelt dit aan.

Het algemeen belang der gemeente vordert, dat aan haar hoofd zich iemand bevond, in allen opzigte kundig en geschikt hare belangen waar te nemen en voor te staan. Is dit het geval, dan zal zoodanig een wel het algemeen vertrouwen verdienen; en wat is dan het natuurlijk gevolg? Immers dit, dat, wanneer zoodanig hoofd of burgemeester te gelijk notaris is, zijne ingezetenen hem in alle voorkomende zaken als hunnen raadsman gebruiken, en met hunne notariële praktijk begunstigen; zoodat hij uit de beide betrekkingen een fatsoenlijk bestaan kan genieten, en alzoo buiten de verzoeking blijft, om, daar hij toch leven moet, geheel ten koste der gemeente te leven, en zijne bestaanmiddelen, door minder loyale wegen, te vermeerderen. Het is niet de afhankelijkheid der ingezetenen jegens den burgemeester, die hen beweegt hem ook als notaris te emploijeren; — neen, het is gevoel van verpligting, zoo van de eene als andere zijde, die dit veroorzaakt en teweegbrengt.

Ik sprak daar van een fatsoenlijk bestaan; men wane echter niet, dat uit die vereenigde betrekkingen, meer dan dat kan voortkomen; integendeel, het vermindert jaarlijks; eensdeels, doordien, bij verkoop, bijna alle ongebouwde eigendommen in handen der stedelingen overgaan en aldaar worden beheerd, of wel aldaar zijn gehypothekeerd, tengevolge waarvan vele ingezetenen, bruikers dier goederen, hoe gaarne zij hunnen burgemeester als notaris zouden begunstigen, zulks niet kunnen doen, en door een en ander de notariële praktijk ten platten lande grootendeels in handen der stads-notarissen overgaat; maar anderdeels, dat allerwege, en vooral in grootere gemeenten, de zaakwaarnemerij op eene ontzettende wijze toeneemt. Bevoegden en onbevoegden verledigen zich tot het doen van alle werkzaamheden en het maken van allen acten, waarbij de authentieke vorm maar eenigzins kan worden gemist; deze verkrijgen spoedig eenen aanzienlijken invloed, omdat zij den naam hebben beterkoop te werken, omdat zij hunne handelingen zonder getuigen kunnen doen en de zaken dus meer geheim blijven; de gevolgen komen achterna. Al dikwijls worden ze eerst bij het nageslacht der belanghebbenden ondervonden; maar de notaris ondervindt en gevoelt ze dadelijk en dagelijks.

Wanneer nu bij de aanstaande benoeming de notaris niet als burgemeester op nieuw wordt benoemd, maar daartoe een ander gekozen, — dan zullen in zeer enkele gemeenten misschien personen gevonden worden, die geschikt voor die betrekking zijn of het door eenige oefening kunnen worden; maar het zullen er zeer enkelen zijn, die ook daartoe genegen zijn en die zich zoodanigen last alleen in het belang der gemeente en om de eer zullen laten welgevallen; en men zal zijne toevlugt moeten nemen tot hen, die het bovengemelde vak van zaakwaarnemer uitoefenen, en daarin al dikwijls den burgemeester uithangen, of gewoon zijn denzelven te contrariëren; of men zal van elders personen moeten doen overkomen en met de burgemeesterlijke waardigheid voorzien, die in andere vakken of bureaux eenige kunde hebben opgedaan, maar, vreemd aan de gemeente en aan derzelver belangen, de kundigheden, tot derzelver bestuur vereischt, eerst zullen moeten leeren kennen; eene kennismaking die den ingezetenen duur kan te staan komen.

Intusschen, de gemeente is met het onderhoud van den nieuwen burgemeester belast, en het spreekt wel van zelf, dat in geen plattelands-gemeente de burgemeester een bestaan kan vinden in de belooning, daaraan verknocht. Hij moet, en dit is ook zijn pligt, trachten zijn bestaan te verbeteren; hij bevlijtigt zich de achting en vriendschap zijner ingezetenen te winnen, of door andere middelen, minder kiesch, invloed op hen te verkrijgen; dit gelukt; een nieuwe actenfabriek wordt in de gemeente opgerigt, en hij, die door het gouvernement de post van burgemeester is waardig gekeurd boven den voorgaande, die tevens notaris was, zal ook wel zoo veel en misschien meerder kunde bezitten, om de handelingen van partijen tot stand te brengen, trekt een groot deel der praktijk, die anders bij den notaris was, tot zich; of hij bezorgt de hem voorkomende zaken, of wel die van dezelve, welke authentiek moeten zijn, bij den notaris, — zoo als van zelf spreekt, tegen beding van half salaris. De notaris is verpligt zich daaraan te onderwerpen: wil hij dat niet, welnu, naburige notarissen, zelfs in de steden, zijn daartoe zeer bereid en zitten verlangend op zoodanige uitbreiding te wachten, zoo zij er zich niet toe aanbieden.

Het gevolg van dit alles is, dat de gemeente twee huisgezinnen te onderhouden heeft in plaats van een; dat hunne zaken niet goedkooper noch beter dan bevorens worden verrigt, en dat de tegenstrijdige belangen van den burgemeester en van den notaris verwarring, onrust en tweedragt in de gemeente voortbrengen.

Het belang van alle, zelfs van de grootste gemeenten, vordert alzoo, dat de burgemeesters, die tevens notaris zijn, op nieuw worden benoemd, met dispensatie van de bepalingen van artikel 8 der Not. Wet.; alles voor zoo verre geene andere redenen tegen den persoon des burgemeesters of deszelfs verwijderde woonplaats obsteren.

Maar ook het algemeen rijksbelang moet dit doen verlangen. — Bezuiniging en vereenvoudiging worden algemeen verlangd. Zij worden geëischt in alle rijks-, provinciale en plaatselijke betrekkingen; en zal het wel vereenvoudiging te weeg brengen, wanneer alleen in Zuid-Holland 67 gemeenten van eenen nieuwen burgemeester moeten worden voorzien, alleen omdat de tegenwoordige tegelijk notaris is? Zullen er 67 personen worden gevonden, bekwaam, geschikt en gezind om in eens in zoo vele burgemeesters herschapen te worden? Zoo neen, wat zal dan het gevolg zijn?

Dat ongeschikte en onbekende personen worden benoemd, waarvan de gemeente de nadeelen en het provinciaal gouvernement den last zal hebben, en de werkzaamheden aldaar oneindig zal doen vermeerderen, in plaats van te vereenvoudigen en te bezuinigen.

Voeg hier nu bij, dat het niet zeer consequent zoude zijn, om 67 gemeenten tegen haren wil en belang van een' anderen burgemeester te voorzien, omdat men niet kan goedvinden aan de tegenwoordigen eene dispensatie te verleenen, en intusschen aan nog 34 andere gemeenten in Zuid-Holland hunnen burgemeester te doen behouden, niettegenstaande deze dispensatie van inwoning, en wie weet hoe velen nog van stemgeregtigheid, behoeven. Ik beoordeel niet den wil en het belang der ingezetenen; maar indien men ook deze 34 wilde

doen vervangen — en waarom niet zoo wel de een als den andere? — dan zijn er in Zuid-Holland alleen maar 111. Waarlijk men mogt in 't algemeen belang wel bedacht zijn, eene accademie te stichten tot opleiding van aankomende burgemeesters!

Niet alleen vereenvoudiging en bezuiniging in de uitgaven, maar rigtige opbrengst der middelen is in het belang der schatkist.

En dan behoeft het geen betoog, dat daar, waar de acten authentiek worden opgemaakt, de meeste regten worden betaald. De notaris, beëedigd ambtenaar, zal uit dien hoofde reeds zorgen, dat derzelve naar behooren worden berekend en voldaan; maar al vergat hij zijnen eed, dan nog zoude hij niet durven aanleiding of raad te geven, of mede te werken tot verkorting derzelve. Andere, hier voren bedoelde personen, die zich met het opmaken van acten bezig houden, zijn niet gebonden door eenen eed; zijn niet gebonden aan dezelfde hooge zegelsoorten als de notaris; zijn niet gehouden aan de omschrijving van vorige eigendomsbewijzen bij acten van overgang, en andere formaliteiten, — hebben dus reeds heel voor en kunnen goedkooper werk leveren dan de notaris; zij hebben dan ook geene verpligting om de partijen de juiste koopsom of andere sommen te doen vermelden, maar, volgens hunne opgaven, deswege, waarvan de schatkist, ook bij het minder vertier van zegels, mede bij de overschrijving der minder omslagtige onderhandsche acten enorme schade kan lijden, — wanneer men nagaat, dat in Frankrijk bij 10,000 notarissen 20,000 zaakwaarnemers zijn, terwijl men, in het rond ziende, veilig mag vooronderstellen dat Nederland, bij nog geen 800 notarissen, mede wel het dubbel getal aan de zaakwaarnemers bezitten zal, zoo in de steden als ten platten lande verspreid.

Ik houde het daarom voor wenschelijk voor de gemeenten en voor 't algemeen belang, alsmede voor de personen zelve, (mede om de motieven bij het slot van het bedoelde vertoog voorkomende) dat de aftredende burgemeesters, notarissen zijnde, of andere dispensatie behoevende, op nieuw worden benoemd; en ik vleije mij daarmede stellig, al ware het provisioneel, tot zoolange eene herziene grondwet, eene verbeterde wet op het stem- en kies-regt, eene combinatie der gemeenten, eene wet op de verkoopingen, en een tarief voor de notarissen, al dan niet stand gekomen zal zijn, en er alsdan welligt gelegenheid zal wezen, ten dezen meer bepaald te kunnen handelen, en zulks te meer nog, daar de burgemeesters der steden, tevens notarissen zijnde, gecontinuëerd zijn.

M. 18 oct. 1843.

Wij zullen wat moeten gaan werken.

Dat de armoede in ons land toeneemt, begint men thans vrij algemeen te erkennen; men roemt daartegen de aloude Nedederlandsche milddadigheid. En ziet, die is ook altijd werkzaam met pleistertjes en smeerseltjes, met aardappelen-uitdeelingen en turf-uitdeelingen, en porties soep en zilveren vijfjes. Die goede milddadigheid! Wat al ellende leenigt zij, wat al huisgezinnen en kippen voedt zij, — maar wat maakt zij het land bitter ongelukkig! Als satan de verderver zich den ondergang van dit volk had ten doel gesteld, — hij had geen erger gif kunnen uitdenken, dan in de vergulde pillen der voorvaderlijk-Nederlandsche liefdadigheid vervat is. Dat gif, in tallooze aalmoezen toegediend, zit ons volk in de leden; de verschijnselen zijn: flaauwheid, slaperigheid, malingerigheid en een rentelast van vierhonderd tonnen gouds. Maar is het toch niet treurig, dat de millioenen guldens, die door gestichten van liefdadigheid en zooveel ander millioenen van liefdadige particulieren jaarlijks worden uitgedeeld, slechts bouwstoffen zijn tot het groote diaconie-armenhuis, hetwelk Nederland in de plaats van fabrieken oprigt? En wat zal het ons toch baten dat wij de rentheffers canoniseren; dat wij de grondwet in eene lijst vatten, waarop met roode en groene en gouden letters te lezen staat: de staatsschuld is heilig! de staatsschuld is heilig! Wij zullen desniettemin bankroet gaan, tenzij wij aan het volk werk in de plaats van aalmoezen weten te geven. De reden onzer verarming toch is dood eenvoudig: dat wij niets voortbrengen.

Wij, lieden der middelklasse, wijten den slechten staat des lands aan het bestuur en de hoogere standen, en gewis die hebben daaraan hun deel; maar de toenemende armoede, de blinde liefdadigheid, dat is ons werk. Wij haten alle nijverheid, die zich boven den sleur verheft; wij honen het streven dergenen, die den arbeid trachten op te beuren. Als wij hooren, dat in Delft eene polytechnische school is geopend, dan fluiten wij; als men ons gronden vraagt voor een kanaal of weg, dan woekeren wij; als de koloniën der Maatschappij weldadigheid dreigen te niet te gaan, dan lagchen wij; als de prijzen der Oostindische producten beneden peil dalen, dan zeggen wij: stelsel VAN DEN BOSCH, monopolie; als wij heiden zien ontginnen, dan meesmuilen wij: dwaze speculatie; als wij groote fabrieken zien sluiten, dan halen wij de schouders op: stoom, overproductie! Wij zullen steeds achteruitgaan, tenzij wij het geloof afzweren, dat een volk bestaan kan van makelen, ambtjes-bekleeden en couponnetjes-knippen; dat men de jeugd opvoedt door haar te leeren lezen, schrijven en straatslijpen; dat mathesis, werktuigkunde en chemie, toegepast op ambachten en trafieken, hier niet te pas komt. Er bestaat geen gevolg zonder oorzaak, geen rijkdom zonder geëvenredigde productie. Wij zullen moeten kiezen tusschen niets doen en armoede, of werken en welvaart.

Rotterdam, 15 october 1843.

Een gepatenteerde.

Extracten uit den Utopiaanschen Moniteur.

Er wordt gevraagd een binnenvader voor zeker Utopisch gesticht, hetwelk bestendig geldgebrek heeft, en welke post door eene luim des noodlots is komen te vaceren.

Zij, die naar dezen post willen staan, moeten de volgende vereischten bezitten:

1o. Moeten zijn van de aloude orthodoxe landskinderlijke leer, welke van hare belijders geene *goede werken*, maar enkel geloof en vertrouwen vordert.

2o. Moeten goed van den tongriem gesneden zijn, zoodat zij vlot kunnen haranguearen en schoonklinkende phrases kunnen debiteren in de vergadering der toeziende voogden van het gesticht, ten dien effecte, dat zij die voogden, waar het noodig is, mogen roeren, treffen en tot al datgene leiden, waartoe zij ten oirbaar des gestichts behooren geleid te worden.

3o. Moeten hunne hoofdstudie gemaakt hebben van de wijsbegeerte des effecten-beurs en der agio-rekening.

4o. Moeten vindingrijk zijn in het verzinnen van middelen, om de meestmogelijke contributiën uit de beurzen der geadministreerden van het gesticht zoetelijk en bestendiglijk te doen vloeijen in de kasse dezes gestichts.

5o. Moeten, in overeenstemming met de steeds aanwezige geldelijke behoeften, een bijzondere takt hebben voor schuldcreatie, en mitsdien steeds trachten te handhaven en uit te breiden alle bekende schuld-soorten, als daar zijn: vaste, losse, algemeene, bijzondere, vlottende, drijvende, loopende, hollende, levende, doode schuld, enz., enz.

6o. Moeten van milden en luxe-lievenden geest zijn, ten dien effecte, dat zij steeds een zoo groot mogelijk getal gesalariëerde en gebeneficeerde suppoosten met en zonder werkzaamheden, item allerlei couteuse instellingen met en zonder nut op de been trachten te houden.

7o. Moeten zeer gehecht zijn aan het bestaande, en eenen afschuw hebben van nieuwigheden; moeten in het algemeen de conservative en palliatire methode van ganscher harte zijn toegedaan. Mogen dan alleen tot doortasting geneigd zijn, wanneer het de beurs hunner geadministreerden geldt.

8o. Moeten ervaren zijn in het compliceren en mystificeren; item een weinig in het conversioneren.

9o. Moeten althans zoo veel van de kleermakerskunst verstaan, dat zij behendiglijk nieuwe lapjes op, op oude kleeren kunnen zetten, vermits er in het gesticht gedurig wat te lappen valt.

10o. Moeten goede longen hebben, zoodat zij den wierook kunnen verdragen en zonder hinder opsnuiven, die aanhoudend op het huis-altaar des gestichts wordt gebrand.

Aan deze officie zijn de volgende profijten verbonden:

1o. Een vast couvert aan den vetten disch des gestichts.

2o. De privative jagt *à la hausse* en *à la baisse* op het daarvoor bestemde terrein.

3o. Vrij entrée in alle nationale marionettenspellen.

5o. De noodige *etherische* ruimte voor ... luchtkasteelen als de aangestelde naar den ... zijner gloriezucht en *amour propre* zal gel... stichten.

5o. De noodige en allhier gebruikelijke ... pluimpjes en honigkwasten, te leveren door ... privilegiëerde aannemers, magazijnhouders ... artikelen, mitsgaders de permissie, om zich ... te prijzen in het dagblad, gezegd de *Utopische Ni...* *en Lof-Trompetter.*

6o. Na eenjarige dienst de decoratie van den ...pischen Nachtuil.

NB. Het komt er niet op aan, of de aprirante... verstand hebben of ondervinding van het vak. ... niet, dat zij vaste principes hebben. Mogten zij in ... geheel geen kennis van het vak hebben, dan is ... nog geen beletsel; zij zullen in dat geval zich ... paar jaren in het gesticht moeten oefenen op ... der geadministreerden.

Gadingmakenden gelieven zich aan te melden ... het kapitool te Utopia. — NB. De zijdeur in!

Marktprijzen.

NIJMEGEN, 23 oct. 1843.

De *Tarwe*-prijzen hebben eene langzame doch voo...rend klimmende beweging aangenomen, doordien dat ... aanhoudend ter binnenlandsche verzending gevraagd blijf... steeds genegen koopers vindt, terwijl de aanvoer nog ... blijft. — Men heeft besteed: voor *Oude* f 8,10 à f 9... voor *Nieuwe Hooglandsche* f 8,50 à f 9,50; voor *Nie... Cleefsche* en *Inlandsche* f 7.50 à f 8,50; geringe soo... f 6,75 à f 7,25. — *Rogge* ging van f 5.00 à f 5.50 ... af, geringer en zeer wakke soorten: f 4,50 à f 4,8... *Gerst* ging goed af: f 4.20 à f 4.50. — *Boekweit* ... grage koopers voor f 5.00 à f 5.40. — *Haver*, vooral ... *Nieuwe* ligte soorten, begeerd: f 1,50 à f 2,50, be... f 2,75. — *Erwten* bij minderen aanvoer met goeden af... f 6 à f 7.50.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 24 Oct. 3 El 9 Palm 0 Duim; gew. 7 duim; gev...

Prijs-Courant der Effecten.

MAANDAG 23 OCTOBER.	Laagste koers.	Hoogste koers.	K... te...
NEDERL., Werk. Schuld à $2\frac{1}{2}$ pCt.	$53\frac{1}{4}\frac{1}{8}$	$54\frac{1}{16}$	[illegible]
Dito Dito » 5 »	$100\frac{1}{4}$		
Amortisatie-Syndicaat » $4\frac{1}{2}$ »	$94\frac{15}{16}$	95	[illegible]
Dito Dito » $3\frac{1}{2}$ »	$78\frac{7}{8}$	79	[illegible]
Handelmaatschappij . . » $4\frac{1}{2}$ »	$132\frac{1}{8}$		
Nieuwe Dito . . » $4\frac{1}{2}$ »			
Dito Dito 1837 . » $4\frac{1}{2}$ »			
Oostindische Leening . » 5 »	$99\frac{1}{2}$	$99\frac{9}{16}$	[illegible]
Spoorweg Haarlem. . . » »			
Aand. Rijn Spoorweg . » $4\frac{1}{2}$ »			
FRANKR. Inschrijv. G. B. » 3 »			
SPANJE. Leening *Ardoins.* » 5 »	$18\frac{5}{16}$	$18\frac{3}{8}$	
Dito onbep. stukk. . . . » 5 »	16	$16\frac{1}{8}$	
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » $2\frac{1}{2}$ »	$43\frac{5}{8}$	44	
RUSL. *H. & C.* 1798, 1816. » 5 »	$107\frac{1}{4}$		
Dito 1828, 1829 . . . » 5 »	108		
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »	$99\frac{3}{4}$		
Oblig. bij *Hope* . . . . » 4 »	90	$90\frac{1}{16}$	
OOSTENR. Aand. à fl. 100. » *f* »			
Dito à fl. 250 . . . . . » »			
Metalliek . . . . » 5 »			
Dito . . . . » $2\frac{1}{2}$ »			
BRAZILIE. Dito Dito » 5 »	$76\frac{1}{4}$	$76\frac{3}{8}$	

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boek...